

Z AG na University College London a dál

Ahoj, jsem Miki a z AG jsem odmaturoval roku 2015 a od té doby jsem stihl už vystudovat bakaláře na FIT ČVUT a magistra na University College London (UCL) a začít pracovat jako softwarový inženýr ve startupu v Londýně. O tom jak jsem se k tomu všemu dostal a jak i Vy můžete prožít podobnou cestu jako já.

Začátek na AG

Začneme na AG, protože tam můj veškerý akademický a profesní život začal. AG je super škola v tom, že téměř ve všem tam člověk dostane obecný rozhled a pokud vyjde štěstí v daném roce na otevřené semináře, tak se může dostat ještě trošku do hloubky na tématech, které zajímají. Tak to začalo u mně. Možná si to studenti neuvědomují, ale oproti jiným školám má AG výtečné vyučování informatiky. Povinné hodiny IVT dají vskutku široký rozhled do věcí, která většina lidí (i ti kteří nestudují přímo IT) na výšce fakt pozná (základní programování, databáze a statistika).

Já jsem si vždycky s nějakým programováním hrál doma, zásadní změna ale přišla když pan Bernard představil Python. Víím, že mezi spolužáky to bylo zásadně nepopulární, ale pro mě to byla zásadní změna i díky tomu, že v sextě pan Bernard pořádal IT kroužek a pak v septimě byl vypsán IT seminář na půl s panem Májem. To byla pořádná příprava na vysokou školu, půlka času strávena teoretickou informatikou a druhá část strávená programování v C++ a programováním vlastního programovacího jazyka. To bylo takové super vzdělání, že na konci septimy jsem si našel práci v malé softwarové firmě v Praze, kde jsem pracoval celé léto a pak celou oktávu při škole.

Bakalář na FIT ČVUT

V oktávě jsem měl dokonce pocit, že maturita mi stačí, že nastoupím rovnou na plný úvazek do práce, že vysokou školu nepotřebuju. Ale nakonec jsem se zapsal, že to teda vyzkouším a dál jsem při tom pracoval v té malé firmě. A ještě že jsem to tak udělal, protože bez toho bych nikdy nebyl tam kde jsem. Nebudu plýtvat text tím jak se dostat na FIT a jak to tam funguje, protože už je to pro mě pět let, ale pár poznámek, které budou nadčasové.

Nečekejte na začátek školního roku s programováním. Programujte nejlépe celé léto, nebo i celý rok předtím nástupem. Protože Vám to fakt pomůže. První tři semestry jsou plné programování, těžkého programování, které Vás fakt potrápí. Takže pokud budete mít praxi programování, v jakémkoliv jazyce, tak budete mít náskok a budete napřed před kolegy/kolegyněmi v řešení problémů, pohodlností s klávesnicí, editory, nástroji, hledání chyb na internetu a tak dále.

Všechno tohle jako programátor/ka potřebuje a čím dřív se to naučíte, tím lepší. A vážně nezáleží na jazyce, tyhle schopnosti jsou přenositelné.

Za mě musím říct, že kombinace bakaláře na FITu a práce v malé softwarové firmě je nejlepší vzdělání, které do IT můžete získat. V malé softwarové firmě se dotknete všeho, co je třeba, protože nikdo jiný na to nemá čas. Naučíte se jak fungují projekty, jak být nezávislý, jak dotáhnout věci do konce, protože musíte. A k tomu dostane hodně praxe v programování. Na bakaláři se naučíte teorii do detailu, která bude informovat vaše programování, budete psát rychleji rychlejší a lepší programy, lépe navrhnuté do budoucnosti. A to se v IT cení.

P.S. Nekupujte si fotky z promoce na ČVUTu, nestojí za to.

Na magistr do zahraničí!

Na to, že jsem původně na vysokou školu ani nechtěl a že jsem se zas tak ani nesnažil, tak mi to tam docela šlo. A pak v druháku mě napadlo - chci do zahraničí. A ne jen na erasmus. Chci na magistra do zahraničí. A jak mě to napadlo, tak už jsem to nemohl dostat z hlavy. A můj cíl byl jasný, chci do Anglie a to do Londýna. Londýn jsem několikrát navštívil a naprosti si ho zamiloval a chtěl jsem někam, kde se domluví - Sprachdiplom jsem nějak prolezl, ale že bych nějak německy uměl, to se říct nedalo.

Na zahraničí mě lákalo mnoho, to že většinou magistry trvají rok (touha opustit školu dřív mě neodpustila), jiné zkušenosti než v Česku, trochu risku a zábavy. Přišlo mi, že můj život v Česku už byl takový monotónní, už jsem byl zajetý v rytmu studia a práce, tak jsem chtěl vystoupit z té své "comfort zone". Tady řeknu i pár praktičtějších rad, je to nedávno a není to tak běžná cesta.

Takže jsem začal plánovat, nejdřív jsem si našel vysoké školy v Londýně (původně jsem znal jen King's College) a programy na nich a co k tomu člověk potřebuje. Na magistra je to obecně toto: dobrá angličtina, dobré výsledky na bakaláři (podle státnic, přijmou Vás podmíněčně pokud ještě nemáte), motivační dopis a doporučení od učitelů. A hodně peněz. Ale postupně.

V Londýně jsem se hlásil na University College London a King's College. Obě to jsou jedny z nejstarších univerzit v Anglii a jedny z nejlepších univerzit na světě, pravidelně jsou v TOP 10 na světě v různých hodnocení. Tím, že jsem chtěl do Londýna, tak připadala v úvahu ještě Imperial College, ale tam chtějí i test obecných předpokladů a to se mi nechtělo dělat. Mimo Londýn mě samozřejmě napadlo ještě se hlásit na Oxford nebo Cambridge - ale nakonec jsem to neudělal, protože jsou dražší a myslel jsem si, že se ani na King's nebo UCL nedostanu. Škoda, mohl jsem jít ještě výš! A pak jsem se ještě přihlásil na University of Amsterdam, pro sichr.

Angličtinu požadují zahraniční školy většinou C1. Já jsem si už na AG dělal FCE, kde jsem dostal grade A, takže ekvivalentní s C1. Ale zároveň zahraniční školy požadují aby výsledek byl maximálně dva roky starý. Takže jsem nakonec šel na TOEFL iBT, kde zásadní výhoda je, že výsledek pošlou rovnou škole, nemusí člověk posílat originál (nebo kopii ověřenou v British Council) jako třeba u CAE.

Výsledky na bakaláři jsem měl poměrně dobré už tak, ale s rozhodnutím jít do zahraničí jsem se začal víc snažit a ještě to zlepšil. Ale nejvíc záleží na státnicích, kde 30% je bakalářka, 60% dvě otázky a jen 10% je průměr z předmětů. Podle mě jsou státnice přežitek a výsledek studia by měl být jen bakalářka a předměty, ale to je na jinou diskuzi. Dobrý výsledek u státnic jsem si zajistil pár krutými týdny učení se ale taky velmi náročnou bakalářkou, která měla 90 stránek textu v angličtině (k přečtení: <https://bachelor-thesis.mikulaspoul.cz/>).

Na motivačním dopise jsem pracoval asi dva týdny, konstantně jsem ho piloval a upravoval s kamarády po obsahové a jazykové straně, abych fakt jasně a dobře vysvětlil proč jsem dobrý kandidát. Napište kamarádům a známým, kteří už psali, pomůžou. Pokud nikoho nemáte, můžete napsat mně.

Doporučení potřebujete od nějakých Vašich učitelů na bakaláři. To pro mě asi bylo kromě výsledků u státnic nejtěžší - na FITu téměř nikdy nemáte nikoho na víc než jeden předmět v jednom semestru, ale někoho musíte sehnat. Musíte být trochu drzí a prostě se ptát přijmout, že Vás odmítnou. Chce to řešit dopředu, abyste to stihli.

Deadline na přihlášení jsou ke konci zimy nebo ze začátku jara, takže byste všechno měli začít řešit už před Vánocemi, pokud to chcete stihnout. Každá přihláška něco stojí, ale aspoň na

magistru se můžete hlásit jednotlivě (takže můžete měnit věci v motivačním dopise pro specifickou školu), ale bakaláři je třeba hlášení se jednotné, takže musíte napsat jednotný dopis, což je horší. Nicméně s hlášením se na bakaláře nemám zkušenosti, ale pokud by Vás zajímalo hlášení se na UCL, můžu Vás s někým spojit kdo má.

Pak přišlo čekání. Naštěstí z Amsterdamu trvalo tři dny než mi odpověděli, že mě berou, ale já furt chtěl hlavně do Anglie. Výsledky odtamtud přišli až po minimálně měsíci, dostal jsem se jak na King's tak na UCL. Po zaplacení zálohy dva tisíce liber pak už stačilo jen udělat státnice na dobrou známku, to se mi povedlo a pak bylo jasné, jedu do zahraničí!

Nejdřív jsem se ale musel rozhodnout na kterou ze škol. Původně jsem chtěl spíš na King's, ale nakonec vyhrálo UCL jednoduše protože v té době bylo výše v žebříčcích na informatiku. Nic moc víc za tím rozhodnutím nebylo.

Studium v zahraničí je hodně drahé. V UK bude od příštího roku ještě dražší kvůli Brexitu. Ale mně to za to stálo. Na školné jsem si plánoval vzít půjčku od britské vlády a náklady jsem plánoval platit z úspor, nějakého příspěvku od rodičů a dál pracovat - a i když to bylo náročné, tak to vyšlo. Ale pro každého je tahle kalkulace jiná. Já věděl, že chci potom v Londýně i rovnou pracovat, že to jednoduše splatím.

Magistr na University College London

Najednou bylo září 2018 a já jsem nasedal s jedním velkým kufrem do letadla British Airways. Už jsem letěl do Londýna mnohokrát předtím, ale tentokrát to bylo s vědomím, že se nevrátím do Vánoc. Bylo to hodně jiné.

V létě jsem si našel bydlení přes Facebook, ve skupině českých a slovenských studentů v Londýně. Vyšlo to hezky, bydlel jsem sám, sice v malém pokoji, ale na Londýn levně, s dvěma slováky a jedním čechem. Na magistru bohužel nemáte nárok na UCL na koleje na rozdíl od bakaláře, kde všichni mají nárok na kolej aspoň v prvním ročníku.

Specifické věci k mému programu asi vynechám, ve výsledku aspoň pro mě nebyly moc důležité kromě toho, že jsem prošel, naučil se hodně pracovat s daty a poznal jsem pořádně strojové učení. Chci spíš mluvit o životě na UCL.

Jedno z vnitřních nádvoří hlavního kampusu UCL

Hlavní nádvoří hlavního kampusu UCL

Jeden z obrovských benefitů univerzit v Británii jsou jejich studentské unie. V Česku nějaké jsou, ale přijde mi, že pomalu vlastně jen tak na kolejích. Ale v Británii je studentská unie a spolky v rámci unie velká část studentského života. Na UCL je spolků cca 300. Jsou tam všechny možné sporty a zájmové spolky, od fotbalu přes Harryho Pottera k čokoládě. Já jsem se přidal do dvou: Shaolin Kung-Fu (abych se vůbec nějak hýbal) a Czech and Slovak Society (abych udržel kontakt s domovem). A našel jsem tam úžasné kamarády, hlavně v Kung-Fu, ačkoliv už rok nestuduji, tak stále chodím na tréninky (nyní online) a zúčastňuji se akcí (jako třeba virtuální demo pro prváky: <https://www.youtube.com/watch?v=WKhuLvXOCVE>).

Shaolin Kung Fu na týdenním soustředění

Zkoušky na UCL jsou fakt podivná záležitost oproti Česku. Na UCL se píšou zkoušky za oba semestry na konci roku, v jednom obrovském zkouškovém. Nyní to samozřejmě bude trochu jiné, ale za mě se zkoušky psali v obrovském kongresáku, kde bylo v místnosti několik tisíc lidí u malých stolečky, časy a odevzdávání synchronizované napříč mnoha ročníky a zkouškami. Hodně záleželo kdy tam člověk šel, někdy byl klid z ostatních částí kongresáku, někdy ne. Ale letadla nad hlavami byly konstantní. Pro většinu lidí byl taky hodně daleko, ale třeba pro mě byl jen 15 minut metrem - takže krása.

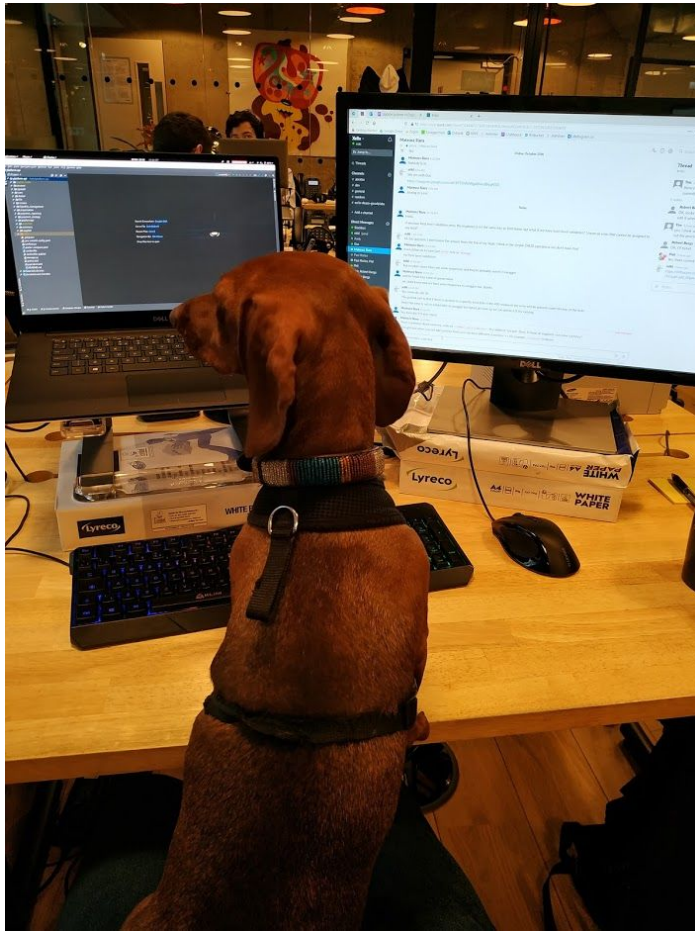
Těsně před jednou ze zkoušek

Na magistru na UCL člověk psal diplomku přes léto, po zkuškovém. To pro mě byl můj oblíbený čas na magistru, protože člověk měl čas se pořádně soustředit, na rozdíl od psaní bakalářky při plném běhu semestru. Hodně studentů přes léto mizí z Londýna (i já byl pár týdnů v Česku), ale já měl dost kamarádů, hlavně z kung-fu se kterými jsem se scházel každý týden i třikrát týdně na trénincích a na pivu v levných barech UCL. (Moje diplomka je dostupná na: [https://masters-thesis.mikulaspoul.cz/.](https://masters-thesis.mikulaspoul.cz/))

Diplomku jsem odevzdal na začátku září a najednou rok byl pryč, ani jsem si pořádně nevšiml. Na výsledky jsem čekal do listopadu a původně byla promoce naplánována na červen 2020. Nakonec byla posunuta online, co je fakt škoda, ale to je holt dnešní svět.

Studium na UCL je teď jiné, jako je všechno jiné. Tenhle rok minimálně první semestr bude plně online. Ale třeba studentská unie a spolky jedou dál, jak online, tak naživo. Ale příští rok se to zase určitě nějak normalizuje!

Studium na magistru mi dalo hodně - ano, nějaké praktické znalosti v oboru, hodně teorie, ale hlavně mi dalo hodně konexí, hodně kamarádů a ukotvení v Londýně, globální metropoli kde chci ještě několik let zůstat. Rozhodně bych doporučil studium v zahraničí, dá Vám to hodně, je to hrozně zajímavé a obrovská kompetiční výhoda oproti jiným na pracovním trhu poté.

Do práce v Londýně

Už když jsem do Londýna šel, tak jsem věděl, že tam budu chtít i pracovat, takže začátkem srpna jsem pořádně zapracoval na životopisu, upravil jsem LinkedIn a svoje webové stránky a začal jsem hledat práci. Ta další část je velmi specifická pro IT, v jiných oborech to takové nebude: hned po zveřejnění LinkedIn mi začali ve velkém psát rekrutéři. Po pár kolech pohovorů v mnoha firmách jsem byl pozván na dva pohovory osobně ve dvou startupech, jednom malém a jednom velkém. Prvním kolem jsem krásně prošel a dostal jsem nabídky práce a jen jsem si musel vybrat.

Měl jsem to ve výsledku jednoduché, práci jsem měl jistou koncem srpna. Ale všechno to bylo díky tomu že jsem od osmnácti pracoval jako vedlejšák a jsem dobrý programátor a vyznám se v hodně právě kvůli té práci. Ale taky výsledky ve škole jsem měl dobré, jak

na ČVUTu tak potom na UCL. Právě díky a jen díky této kombinaci jsem dostal velmi dobré nabídky na velmi zajímavou práci v těchto firmách, jen s jedním nebo druhým bych se určitě nedostal tam kde jsem teď. Šlo by to, ale ne tak jednoduše.

Nakonec jsem se rozhodl pro menší startup - přišli mi sympatičtější a řekl jsem si, že prostu s firmou, do té doby jsem pracoval vždy jen sám, maximálně s jedním člověkem, nechtěl jsem rovnou nastoupit do firmy s 100 programátory. A udělal jsem dobře, myslím, že v malém startupu zapadnu mnohem lépe a jsem zatím velmi spokojený.

Závěrem

Je to pět let co jsem odešel z AGčka. Tehdy bych vůbec nedokázal odhadnout, že budu tam kde jsem teď. Ale ve výsledku je všechno právě díky AG, dalo mi základy do vzdělání takové, že jsem na obou vysokých školách dokázal na ně pořádně navázat.

Nicméně fakt ještě jednou chci opakovat, že bohužel vzdělání nestačí, skutečně se člověk aplikuje až prací. A pokud dokážete pracovat už za studia (a to platí i mimo IT), výsledná kombinace vás pošle daleko před konkurencí!

Vím, že jsem toho napsal fakt hodně, takže pokud jste to dočetli až sem, doufám, že Vám to něco dalo a pomůže Vám se třeba inspirovat jak chcete pokračovat po AG Vy. Na jakékoliv dotazy rád odpovím buď v komentářích nebo soukromě (mikulaspoul@gmail.com).